

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28780

гр. София, 28.10.2022 г.

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. ХР. ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от С. ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело № 20221110147747 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл.140, ал.1 ГПК.

Ищецът и ответникът са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими.

По доказателственото искане на ответника съдът ще се произнесе в насроченото с настоящото определение съдебно заседание след изслушване становището на ищеца.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 312, ал. 1, т. 2 ГПК във вр. с чл. 146 ГПК съдът:

## ОПРЕДЕЛИ:

**ПРИЕМА** представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

**ОТЛАГА** произнасянето по доказателственото искане на ответника за насроченото с настоящото определение съдебно заседание след изслушване становището на ищеца.

**УКАЗВА** на страните, че **1 - седмичен срок от връчването на определението** могат да вземат становище във връзка с дадените им указания в определението и по доклада на делото и да предприемат съответните процесуални действия, в т. ч. и да **направят доказателствени искания.**

При неизпълнение на указанията в срок, ще настъпят последиците на чл. 313 ГПК - **страните ще загубят възможността да направят това по-късно, освен ако**

**пропускът не се дължи на особени непредвидени обстоятелства.**

**НАСРОЧВА делото за разглеждане в съдебно заседание на 13.12.2022г. от 15:40 часа, за когато да се призоват страните.**

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на ответника, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания съобразно изложеното по-горе.

**СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:**

**Производството е по реда на гл. 25 ГПК „Бързо производство“.**

Образувано е по искова молба от Г. С. Алексова – Великова срещу ДП „НАЦИОНАЛНА КОМПАНИЯ ЖЕЛЕЗОПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.

Ищцата твърди, че работила по трудово правоотношение с ответника на длъжност „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“ по силата на трудов договор № 19000394/31.01.2019г. С допълнително споразумение № 22000463/09.05.2022г. към договора, преминала на длъжност „зам. Генерален директор/ Администрация и международна дейност“, в условията на срочно трудово правоотношение, до провеждане на конкурс. Поддържа, че в т.4 от допълнителното споразумение било изрично посочено, че след назначаване на титуляр на длъжността, ищцата че продължи да изпълнява задълженията си по предходната длъжност - „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“. Допълва, че със заповед № 45/03.08.2022г. е прекратено допълнително споразумение № 22000463/09.05.2022г. и е отразено, че ищцата продължава да изпълнява задължения си по основания трудов договор. Посочва, че с Акт за прекратяване № 22000041/03.08.2022г., считано от 04.08.2022г., е прекратено правоотношението □ с ответното дружество на основание чл.328, ал.2 КТ, поради сключване на договор за управление № ВД-28/16.05.2022г. Счита, че заповед № 45/03.08.2022г. е издадена в нарушение на материалния закон. Излага съображения, че доколкото с процесното допълнително споразумение е уговорено да изпълнява длъжността „зам. Генерален директор/ Администрация и международна дейност“ до провеждане на конкурс, същото не може да бъде едностранно прекратено от работодателя, а следва да се прекрати, с оглед провеждане на конкурс и сключване на договор със спечелилия конкурса. Твърди, че работодателят не е провел конкурс, съответно оспорената заповед е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. Ищцата оспорва и Акт за прекратяване на трудов договор № 22000041/03.08.2022г., при съображения, че основанията на което е извършено уволнението – чл.328, ал.2 КТ е приложимо спрямо лица от ръководството на

предприятието. В тази насока твърди, че заеманата от нея длъжност - „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“, не е ръководна по смисъла на пар. 1, т.3 от ДР към КТ. В допълнение посочва и че към момента на прекратяване на трудовия □ договор, тази длъжност е изпълнявана от друг служител. Пояснява, че с оспорената заповед № 45/03.08.2022г. е възстановена на предишната си позиция - „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“, но едновременно с това е прекратен трудовия □ договор. Навежда твърдение, че считано от 12.05.2022г. не заема длъжността „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“, съответно не е била част от ръководството на предприятието към момента на прекратяване на трудовоправната връзка с ответника. Твърди, че няма данни да е налице бизнес-програма, респективно да е утвърждавана бизнес-задача от страна на УС на ответното дружество за новия мандат на генералния директор, съобразно сключения с него договор за управление № ВД-26/16.05.2022г. Излага съображения, че с издаването на заповед № 45/03.08.2022г. работодателят практически е взел решение да остави ищцата на длъжност „Ръководител, отдел“ след като е сключен нов договор за управление, съответно е неприложима разпоредбата на чл.328, ал.2 КТ. В допълнение към горното счита, че доколкото ответното дружество не е същинско стопанско предприятие, също обуславя неприложимостта на цитираната норма, въз основа на която е прекратено трудовото □ правоотношение. Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за незаконно и да отмени уволнението на ищцата, както и да възстанови ищцата на заеманата до уволнението длъжност - „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“. Претендира разноски.

Ответникът е депозирал отговор в законоустановения срок по чл.131, ал.1 КТ, с който оспорва исквете. Твърди, че подписаното допълнително споразумение № 22000463/09.05.2022г. не е довело до промяна на трудовото правоотношение на ищцата и преминаване към друга длъжност - „зам. Генерален директор/ Администрация и международна дейност“, доколкото същото е сключено на осн. чл.259, ал.1 КТ – по вътрешно заместване на отсъстващ работник/служител, а такъв не е имало. Посочва, че горното обстоятелство се потвърждава и от съдържанието на споразумението, видно от което ищцата следва да изпълнява длъжността - „зам. Генерален директор/ Администрация и международна дейност“ до назначаване на титуляр, след провеждане на конкурс. Излага съображения, че в процесния случай срочен трудов договор не е сключван, а по силата на допълнително споразумение е предвидено ищцата да продължи да изпълнява длъжността „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“ след назначаване на титуляр на позицията „зам. Генерален директор/ Администрация и международна дейност“. По изложените аргументи счита, че допълнителното споразумение като нищожно не е произвело действие, съответно липсва правен интерес от оспорването на заповед № 45/03.08.2022г. от страна на ищцата, с което същото е прекратено. Оспорва твърдението на ищцата, че заеманата от

нея длъжност - „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“ няма ръководен характер. В тази насока твърди, че предвид регламентацията, съдържащата се в длъжностната характеристика за длъжността „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“, несъмнено се установява, че лицето заемащо посочената позиция има ръководна функция по отношение международната дейност и ангажиментите на компанията. В подкрепа на тези си съждения ответникът посочва, че не случайно длъжността „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“ е на пряко подчинение единствено на Генералния директор. Допълва, че длъжността има организационни и ръководни функции, както по отношение на изпълнението на стратегическите задачи на компанията, така и по отношение постигането на добри икономически показатели. Ответникът оспорва твърдението, че няма поставена бизнес - задача към Генералния директор, както и бизнес-програма, която да се изпълнява. Позовава се на обстоятелството, че неразделна част от подписания договор за възлагане на управлението № ВД-28/16.05.2022г. е писмена Концепция за развитие на предприятието. Ответникът заявява, че с посочената концепция се поставят задачи към Генералния директор, респективно същата има характера на бизнес - задача. Допълва, че неизпълнението на заложените икономически показатели е основание за прекратяване на договора за управление. Позовава се на одобрена бизнес - програма за ответното дружество за периода 2021г. – 2025г., която следва да бъде изпълнявана от Генералния директор, в която връзка твърди, че на същият е предоставено правото да сформира екип за постигане на поставените задачи, съответно му е предоставено и правото по смисъла на чл.328, ал.2 КТ. Моли да бъдат отхвърлени иските като неоснователни. Претендира сторените разноси.

**В тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** в е да докаже наличието на трудово правоотношение, което е било прекратено, а **в тежест на ответника** - работодател е да докаже предпоставките, обуславящи възникването на правото на уволнение на избраното от него основание и надлежното му упражняване. С оглед наведеното конкретно основание **в тежест на ответника** е да установи при условията на пълно и главно доказване и при кумулативна даденост следните предпоставки: 1/ че ответното дружество е предприятие по см. на ТЗ; 2/ че е налице валидно сключен договор за управление на предприятието; 3/ че прекратяването на трудовото правоотношение с ищеца е извършено след започване на изпълнението на договора за управление и преди изтичането на 9 – месечния срок по чл. 328, ал. 2 КТ; 4/ че се касае за служител, който е част от управлението на предприятието.

**По иска с право основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ в тежест на ищеца** е да докаже съществуването към момента на постановяване на решението на материалното субективно преобразуващо право на възстановяване, което се обуславя от наличие на трудовото правоотношение, което би съществувало, ако не беше прекратено от работодателя незаконосъобразно.

**На основание чл.153 ГПК** отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: наличието на валидно трудово правоотношение между страните, по силата на което ищцата е заемала длъжността „Ръководител, отдел в транспорта/ Международна дейност“, което е прекратено със Заповед № 22000041/03.08.2022г., на основание чл.328, ал.2 КТ.

**НАПЪТВА** страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

**УКАЗВА** на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

**УКАЗВА** на страните, че на основание [чл. 237 ГПК](#), когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

**УКАЗВА** на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

**УКАЗВА** на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание [чл. 92а ГПК](#) в размерите по [чл. 91 от ГПК](#).

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_